

28 Antal Krsiztián Tamás

metamorphosis

már hozzászoktam a neonzajhoz
és a fehér falakhoz

mondanom kellene valami féljót
ami lehet sosem lesz igazán az
vagy valami olyat ami minden
vonatkoztatási rendszerben
hülyeség csak itt nem

valamit ami betölti ezt az üres tért
s amint nem férek el magamtól
átszivárgok szobám védőburkán
csak a neonfények hiányára
fogok ébredni

nem ismerem a szabályokat hogy a
szavak miként verődnek vissza
vannak itt falak egyáltalán vagy
a láthatárig terjedő semmiben
majd elvegyülnek

már hozzászoktam a neonzajhoz
és a fehér falakhoz is

gondolat

köztünk marad ez is
mint az elkerült válaszok
mosoly mögé zárt félmondatok
s egy ölelésbe ragadt
valóság

az örök-növekvő távolság
melybe mindez lerakódik

arra várok hogy megelőzze
a hulladék a tér tágulását
és végül hidat építsen
ütközésre várakozó
vonatok közé

30 *történetalakítás*

nem ismerem a forgatókönyvet
csak a történet elejét
végét és egy pár
jól meghatározott pontot

a lapozások lágy zörejében
rejtőzködik egy-egy jelenet
előtti remény

egy ideje elkezdtem számolni
a szomszédos oldalak közti
távolságot hogy magamból
is próbáljak beírni valamit

